

NEBESKÝ Jan

*18. 5. 1880 Nymburk

†6. 12. 1944 Praha - Satalice

Básník, prozaik

(pseudonym: Jan z Wojkowicz)

Syn zámožného velkoobchodníka s uhlím Jana Baptisty Nebeského. Studoval na gymnáziu v Praze a v Kolíně, pak Berliozovu školu jazyků (francouzštinu, angličtinu). Zapsal se na Filozofickou fakultu UK v Praze. Roku 1900 nervově onemocněl a kvůli nemoci nedokončil studia. Od roku 1907 byl trvale upoután na lůžko. Autor básní, povídek a autobiografického románu. Jako básník a prozaik vyšel z okruhu Moderní revue. Přispíval do časopisu Lumír. Psal drobné psychologické, dekadentně laděné prózy a poezii, často závislou na rozmanitých vzorech. Stále se vracel do oblasti duše zraňované neukojenou láskou. Pozdější hymnické cykly, přeplněné metafyzickými úvahami *Tmy a světla*, 1918), jsou výrazem planého hledání životní pravdy a příklonu k okultismu. Je autorem autobiografického románu *Gerda* (1901). Z dalších děl je to *Mizení* (1898), *Mystéria amorosa* (1899), *O problému individualizace* (filozofické pojednání, 1900), *Poesie* (1900), *Meditace* (1906), *Sny a touhy* (1914), *Bolesti života* (1915), *Básník a věčnost* (1925), *Noční mileneček* (1931), *Království snu* (1932). Kromě toho psal a publikoval články o významných osobnostech nymburského kulturního života, např. o Otakaru Theerovi, Valdemaru Vyleťalovi nebo akademickém malíři Hanuši Bohmanovi a J. Vokálkovi. Je pohřben společně s Otakarem Theerem a rodinou Dlabačových v Nymburce.

